Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25953
Copyright: Admont, Benediktinerstift

dam magnę multitudinis ingredientis sonitū audiri. ostiū
cellulę ceciti ac si ingredientiū turba pmeret. atq; ut dice
bant intrantiū multitudinē sentiebant. ꝗ p nimietate tu
moris & luminis uidere nichil poterant. qa & earū oculos
& pauor depresserat. & ipsa claritas tanti luminis reuer
berabat. Quā lucē ꝗ prim̄ miri odoris sē fraglantia subsecu
ta. ut earū animū quē lux emissa terruerat odoris sua
uitas refoueret. Sed cū ui claritatis illi ferre n̄ possent. cepit
eadē romula assistentē & trementē redemptā suaę morū
magistrā blanda uoce cōsolari dicēs. Noli timere mat̄ n̄ mo
rior m̄. Cunq; hoc crebro diceret paulatim lux q̄ fuerat
emissa subtracta ē. ꝗ is q̄ subsecutus sē odor remansit. sicq;
dies secundus & terti transiit ut aspsa fraglantia remane
ret. Hoc te ḡ quarta eandē magistrā suā iterū uocauit
Qua uenienti. uiatica qd̄ petiit accepit. Nec diu ū eadē
redempta uel alia ei disepta alectio iacentis abcesserant.
& ecce subito in platea ante eiusdē cellulę ostiū duo chori
psallentiū constiterunt. & sic se dicebant sexus ex uocib̄
diseruisse. psalmodię cant̄ dicebant uiri & feminę respon
debant. Cunq; ante fores cellę exhiberent̄ celestes exequię.
sca illa anima soluta ē carne. Qua ad celū ducta. quanto
chori psallentiū altiū ascendebant. tanto cep̄ psalmodia le
nius audiri. quo usq; & eiusdē psalmodię sonit̄ & odoris
suauitas elongata finiret̄. Hęc ḡ quandiu uixit in corpo
re. quis illa haberet honore digna q̄ cunctis hominib̄ des
pecta uidebatur. Quis ad illa accedere. quis ad illa uenire